

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI
RADA
KOMISJA EUROPEJSKA

Oświadczenia: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (pierwsze czytanie) – Przyjęcie aktu ustawodawczego

(2018/C 267 I/01)

Wspólne oświadczenie w sprawie procedury udzielania absolutorium i data przyjęcia końcowego sprawozdania finansowego UE

Parlament Europejski, Rada i Komisja – we współpracy z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym – wyznaczą pragmatyczny kalendarz dotyczący procedury udzielania absolutorium.

W związku z tym Komisja potwierdza, że będzie dążyć do przyjęcia skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego UE za rok budżetowy 2017 do 30 czerwca 2018 r., pod warunkiem że Europejski Trybunał Obrachunkowy przekaże wszystkie ustalenia dotyczące wiarygodności tego sprawozdania finansowego UE i wszystkich skonsolidowanych sprawozdań finansowych jednostek do 15 maja 2018 r., oraz projekt swojego sprawozdania rocznego do 15 czerwca 2018 r.

Ponadto Komisja potwierdza, że będzie dążyć do przedstawienia swoich odpowiedzi na sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za rok budżetowy 2017 do 15 sierpnia 2018 r., pod warunkiem że Europejski Trybunał Obrachunkowy przekaże Komisji projekt swoich uwag do 1 czerwca 2018 r.

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Oświadczenie dotyczące art. 38 – Publikacja informacji o odbiorcach i innych informacji:

Komisja będzie za pośrednictwem sieci kontaktów z państwami członkowskimi wspierać wymianę dobrych praktyk w zakresie publikowania informacji o odbiorcach unijnych środków finansowych wykorzystywanych w ramach zarządzania dzielonego. Komisja należyście uwzględni zdobyte doświadczenia przy przygotowywaniu kolejnych wieloletnich ram finansowych.

Oświadczenie Komisji w sprawie WRF (jednolity zbiór przepisów)

Komisja podkreśla znaczenie dokonania w kontekście wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r. postępów w kierunku stworzenia jednolitego zbioru przepisów mających zastosowanie do tego samego rodzaju operacji, niezależnie od sposobu wykonywania tych operacji.

Deklaracja Komisji w odniesieniu do art. 234 ust. 1 dotyczącego utworzenia tematycznych funduszy powierniczych

Mimo zastrzeżeń wyrażanych przez Komisję w trakcie negocjacji art. 234 ust. 1 rozporządzenia finansowego zawiera wymóg, aby wszelkie decyzje o ustanowieniu tematycznych funduszy powierniczych UE były przedkładane do zatwierdzenia przez Parlament Europejski i Radę. Komisja jest zdania, że taka decyzja wchodzi w zakres stosowania art. 317 TFUE, ponieważ dotyczy ona wykonania budżetu. Postulowana kontrola ze strony Parlamentu Europejskiego i Rady nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych Komisji nie jest przewidziana rozporządzeniem (UE) nr 182/2011⁽¹⁾ i byłaby sprzeczna zarówno z art. 291 TFUE, jak i z przedmiotowym rozporządzeniem. W związku z tym Komisja zastrzeżę sobie swoje prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Oświadczenie Komisji w odniesieniu do art. 247 Zintegrowana sprawozdawczość finansowa i sprawozdawczość w zakresie rozliczalności:

Komisja będzie dążyć do przedstawienia długoterminowej prognozy przyszłych wpływów i wy wpływów na najbliższe pięć lat w ramach procedury budżetowej, wraz z listem w sprawie poprawek do projektu budżetu.

Oświadczenie dotyczące art. 266 Przepisy szczegółowe dotyczące przedsięwzięć z zakresu nieruchomości:

Komisja i ESDZ będą informować Parlament Europejski i Radę w dokumencie roboczym, o którym mowa w art. 266, o wszelkich transakcjach sprzedaży i nabycia budynku, włącznie z transakcjami o wartości poniżej progu określonego w tym artykule.

Oświadczenie Komisji w sprawie przyszłych zmian rozporządzenia finansowego (ocena skutków)

Komisja podkreśla, że rozporządzenie finansowe zawiera zasady ogólne i zestaw narzędzi służących do wdrażania programów wydatków. Zmiany tego aktu prawnego nie pociągają za sobą zatem żadnych bezpośrednich skutków gospodarczych, środowiskowych ani społecznych, które mogłyby być przedmiotem użytecznej analizy w ramach oceny skutków. Wartość dodana oceny skutków ujawnia się przy dokonywaniu decyzji politycznych dotyczących konkretnych programów wydatków, które muszą być zgodne z ramami prawnymi określonymi w rozporządzeniu finansowym. Komisja potwierdza, że przy przygotowywaniu tych programów przeprowadzone zostaną wymagane oceny skutków.

Komisja będzie również nadal prowadzić ukierunkowane konsultacje i konsultacje publiczne ze wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz z ogółem społeczeństwa. Oprócz przedstawienia wyników tych konsultacji, w uzasadnieniach dołączanych do przyszłych rewizji Komisja poinformuje również, w jaki sposób wzięła pod uwagę istotne oceny przewidzianych w rozporządzeniu finansowym przepisów wykonawczych lub narzędzi realizacji programów, które proponuje zmienić.

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 272 pkt 8

Komisja uważa, że w przypadku gdy lokalna grupa działania wykonuje zadania określone w art. 34 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–g) rozporządzenia nr 1303/2013 zmienionego przedmiotowym rozporządzeniem, to nie musi ona być wyznaczona jako instytucja pośrednicząca. W takim jednak przypadku ostateczna weryfikacja kwalifikowalności operacji przed ich zatwierdzeniem pozostaje zadaniem instytucji zarządzającej, chyba że zadanie to zostanie formalnie przekazane lokalnej grupie działania. Wówczas dana lokalna grupa działania musi zostać wyznaczona jako instytucja pośrednicząca i musi wykonywać to zadanie w ramach ostatecznej odpowiedzialności instytucji zarządzającej zgodnie z art. 123 ust. 6 rozporządzenia nr 1303/2013 w przypadku funduszy i EFMR lub zgodnie z art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 1305/2013 w przypadku EFRROW.

Oświadczenie Komisji Europejskiej w sprawie art. 272 pkt 14 lit. a)

Komisja potwierdza, że przepisy dotyczące zarządzania i kontroli, określone w art. 40 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1303/2013, mające zastosowanie w chwili podpisania umowy o finansowaniu, nadal mają zastosowanie do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 39 rozporządzenia nr 1303/2013, ustanowionych w umowie o finansowaniu podpisanej przed wejściem w życie przedmiotowego rozporządzenia. Odstępstwo to jest już zawarte w ramach prawnych w postaci art. 40 ust. 2a rozporządzenia nr 1303/2013 i obejmuje cały okres życia tych instrumentów, w tym wszelkie zmiany pierwotnej umowy o finansowaniu, które mogą obejmować dodatkowe wpłaty.

Oświadczenie Komisji Europejskiej w sprawie art. 272 pkt 16 lit. a)

Komisja wyraża niezadowolenie w związku ze zmianą art. 42 ust. 3 rozporządzenia nr 1303/2013, gdyż doprowadzi ona do zwiększenia kwot wpłacanych z budżetu UE na rachunki powiernicze. Każda wpłata na rachunek powierniczy kwot wydatków kwalifikowalnych niewykorzystanych w okresie programowania stanowi znaczące odstępstwo od zasad polityki spójności, gdyż jest sprzeczna z podstawową zasadą mówiącą, że wsparcie z polityki spójności powinno być zrealizowane i rozliczone w momencie zamknięcia programów. Ponadto będzie to skutkowało praktycznymi trudnościami, szczególnie w zakresie zgłaszania i audytu kwot wpłaconych na rachunki powiernicze.

Oświadczenie Komisji Europejskiej w sprawie art. 272 pkt 26 lit. a) i e)

Komisja przypomina, że – niezależnie od zmian legislacyjnych przepisów mających zastosowanie do operacji generujących dochód netto po ich ukończeniu – zasada należytego zarządzania finansami określona w art. 33 przedmiotowego rozporządzenia wymaga, aby instytucje zarządzające dokonywały odpowiednich ustaleń w celu uniknięcia nadmiernego finansowania takich operacji, również wówczas, gdy podlegają one przepisom dotyczącym pomocy państwa lub generują oszczędności kosztów operacyjnych. Dotyczy to szczególnie operacji, w których łączne koszty kwalifikowalne przekraczają 1 000 000 EUR, gdy beneficjent nie jest MŚP.

Oświadczenie Komisji Europejskiej w sprawie art. 273

Zasady dotyczące pomocy państwa de minimis są określone w rozporządzeniach przyjętych przez Komisję na podstawie art. 108 ust. 4 TFUE w ramach wykonywania uprawnień przyznanych Komisji przez Radę na podstawie art. 109 TFUE (rozporządzeniem Rady 2015/1588).

Uznaje się, że środki, których wartość nie przekracza pułapów określonych w rozporządzeniach de minimis (w większości przypadków 200 000 EUR na przedsiębiorstwo w okresie trzech lat), nie mają wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Mogą one zatem być wprowadzane w życie bez naruszania zakazu pomocy państwa ustanowionego w art. 107 ust. 1 TFUE.

Zasada de minimis ma na celu zapewnienie właściwej równowagi między uproszczeniem a unikaniem zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym, na którym państwa członkowskie mają zróżnicowane zdolności finansowe do subwencjonowania własnych gospodarek. Kwota pomocy de minimis została określona na poziomie, poniżej którego można bezpiecznie przyjąć, że pomoc nie będzie wywierać wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Komisja nie rozważa obecnie zmiany przepisów dotyczących pomocy de minimis dla uwzględnienia wyjątkowo trudnej sytuacji gospodarczej. Niemniej jednak Komisja przypomina, że już w przeszłości wprowadzała wyjątkowe środki, aby umożliwić pomoc państwa w celu zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce państw członkowskich. Na przykład w odpowiedzi na skutki kryzysu finansowego dla realnej gospodarki przyjęła tak zwane „tymczasowe ramy prawne”, które obowiązywały od grudnia 2009 r. do grudnia 2011 r. i umożliwiały m.in. udzielanie pomocy w wysokości do 500 000 EUR na przedsiębiorstwo. Komisja zachowuje możliwość przyjęcia takich środków w razie potrzeby, zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.
